

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorum Dialogorum Libri
Quatuor, Quos Postremo Ipse Recognovit: Argumenta
Singulis Dialogis Praeposuit, Et Sententias Sublicit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Tobias.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

DIALOGORVM
SACRORVM
LIBER III.

TOBIAS. *Tobiae 4.*

ARGUMENTVM.

Tobæus Tobiam filium suum pietatem docet. Deinde jubet, ut ducem querat ad petendam ex Media pecuniam, ibi a se depositam. Tobias Genius, qui se hominem simulabat, natus, cum eo proficiscitur.

*Tobæus pater, Tobias filius, Raphael Genius,
Anna Mater.*

Cum ex hac vita discessero, nate, sepelito me honorifice. Tum autem matrem tuam honorato: neve eam, donec vivet, deserito, neve ei parum morigerando vitam reddas acerbam. Recordare fili, quot dolores perpessa sit propter te, cuius esses in ejus utero. Cum igitur vitam finiverit, eam in eum honeste sepelito in eodem sepulchro. Ac per omne in vitam meumento Creatoris tui, neve eum offendere, ejusque præcepta omitte. Quantuincunque tibi Jova largitus erit, de eo ne parcito liberalitatem exercere. Ad homines inhumanos ne te aggregaveris: a respiciens

L

cien-

ciendis egentibus Israelitis ne abhorrueris; ^{a)} ne Jova vicissim tuis temporibus adversis a te respiciendo abhorreat. Quod si tuæ facultates non ferent, ut large id facias: at pro eo, quantum iherit, quod suppeditabit, ne parce in benignitatem conferre, ^{b)} ut divitias tibi, & argenti aurique thesauros in beneficentia repositos habeas. Nam thesauri nihil impios juvant, at hæc virtus a morte vindicat. Ac quisquis beneficentiam exercet, De conspectum videbit, queinadmodum habet scriptum illud: Ego per beneficentiam ^{c)} conspectum tuum video: quam qui exercent, cœlestes habendi sunt. Tu ergo Nata, corpus tuum ab omni libidinis obscenitate tuere, uxore inque de tua cognatione ducito, nequaquam alienigenam aut alias sanguinis, quam tuorum majorum. Non enim Vatum progenies sumus. Memoria repetit Abrahamum, Isaäcum, Jacobum, qui uxores de sua sibi gente asciverunt, extraneorum affinitate repudiata, eoque liberis fortunati fuerunt. Animum intende, fili, ad ea, quæ ages. Quod tibi nolis fieri, aliis ne facito. Operarii mercedem ne retinetu noctem unam, post eum diem, in quem cum eo pactus eris, ut suo te præmio remuneretur Deus. Corpus tuum ab ebrietate abstinent. In nulla nequitia te oblectaveris. De tuo victu largire esurientibus. De tuo vestitu indue nudos.

Quod

- ^{a)} Immisericordibus immisericordem se præbet Deus.
- ^{b)} Pro divitiis Dei favorem habeas, tua beneficentia conciliatum.
- ^{c)} In justitia (Christi) Pl. XVII, 15.

Quod tibi superat, id omne in beneficentiam confer: neque id gravate: hoc est vere pane & vino sepulchra justorum perfundere: Audi & attende quemlibet, qui modo verum tibi consilium det. Ab Jova omnibus temporibus pete, ut tuas rationes consiliaque dirigat: neque enim homini in manu positum est ^{d)} consilium: sed unius Deo optimo maximo, qui quicquid vult, efficit, alios deprimens, alios efferens. Hæc mea dicta & præcepta omnia conservato, & nunquam non ante oculos habeto, fortique & infracto animo esto: nam Jova tibi auxilio præsidioque erit, si ei toto animo, totoque pectore studueris. ^{e)} Nunc fili, illud tibi indicabo de pecunia, quam habeo apud Gabelem, mihi cognatione propinquum (ea est decem argenti talenta) Rage in Media. Nam incertum est, quando sim moritus. Tu fili, si Jovam metues, teque ab omni scelere conservabis, magnas ab eo opes consequeris. *Tobias.* Omnia ut præcepisti mihi, pater, sic faciam. Sed velim mihi consilium des, qua ratione queam istam a Gabele pecuniam recuperare: nam neque ille me, neque illum ego agnoscam: neque quo signo repeatam pecuniam scio, neque qua via eaatur in Medium teneo. *Tobæus.* ^{f)} Quod ad signum pertinet, hoc dices: me cum ille mihi

L 2

mar-

^{d)} Consilii eventus:

^{e)} Piis posterior est cura rei familiaris; quam reliquias.

^{f)} Videtur illo tempore non fuisse usus syngrapharum.

marsupium suum tradidisset, dixisse: Accipe Salve,
 manu mea, atque ex quo ei argentum in manu hac u-
 tradidi, annum hunc esse vigesimum. De cū se-
 autem, quare tibi jam hominem aliquem fidelem lucem,
 qui tecum vadat, cui præmium dabitur. Profi- es, san-
 ciscere fili adhuc vivente me, & argentum pet- Meus
 Jova te Deus Israelitarum in itinere conservet, ter, po-
 bique benivolentiam, studium, misericordiam, dabo.
 illius & omnium qui te videbunt, conciliet: tequ- noveri-
 nobis sospitem & in columem & ducat & reduca- rim, &
 ante meum interitum. *Tobias.* Eo igitur ad con- jus ge-
 quirendum ducem. Et fortasse præsto adest, ampli-
 faciat. Nam video juvenem quendam in vi- tuum
 stante in accinctum, & ad iter (ut videtur) para- Tobæ-
 tum. *Raphael.* Adolescens, cujas es? *Tob.* Do- jus na-
 mine possesne mecum in Medium proficisci. nancee-
Raphael. Evidem novi vias omnes, sumque alio- gentil-
 quando usus hospitio Gabelis gentilis nostri, agen- Sed in
 tis Rage, in finibus Mediae, quæ Rages distat ab famil-
 Ecbatanis itinere duorum dierum, estque monta- egreg-
 na, Ecbatana autem in campestri loco posita sunt. Hana-
Tobias. Præstolare paulisper, si placet, dum hanc qui m-
 rem patri renunciatum eo. Nam magnopere tarum
 cupio te comitem habere, tibique dabo mercedem bant:
 pro itinere. *Raphael.* I. propere: Ego hic ma- ea re-
 nebo, donec redeas: noli diutius morari. *To-*
bias. Nactus sum virum bonum, pater, nostri ge- genti-
 neris, qui mecum proficiscatur. *Tobæus.* Evoca licite-
 eum ad me, ut sciliciter, unde terrarum sit, & an Deo.
 satis fidus sit tibi futurus comes? *Tobias.* Fa- vam,
 ciam. Heus accersere a patre meo. *Raphael.* Eo. inus
Salve,
g) D

Salve, vir divine! *Tobæus.* Si salveo, cur mihi
manu hæc usu veniunt, ut oculis captus, in tenebris cæ-
cus sedeam? *Raphael.* g) Qui tibi oculorum
lucem cæcando ademit, idem te, quia vir bonus
es, sanabit. *Tobæus.* Ita faxit Jova. Sed ad rem.
Meus hic filius Tobias vult ire in Mediam, fra-
ter, poterisne ire cum eo? & ego tibi mercedem
dabo. *Raphael.* Potero, quippe qui vias omnes
noverim, omnemque illam regionem pergrave-
rim, & montes teneam. *Tobæus.* Cujas es? cu-
jus generis? & qua ex civitate? *Raphael.* Quid
amplius quæris, cum mercenarium habeas, qui
tuum filium comitetur ex tui animi sententia?
Tobæus. Frater, nomen tuum scire velim, & cu-
jus nationis sis. *Raphael.* Ego sum Azarias Ha-
naneelis filius, de familia Solomiti majoris, tuus
gentilis. *Tobæus.* Quod salutare faustumque sit.
Sed noli ægre ferre, frater, quod voluerim tuæ
familiae genus cognoscere? meus gentilis es,
egregia & nobili ortus familia. Nimirum nosfi
Hananeelem & Nathanem duos Solomiti filios,
qui in eum itabant Hierosolymam, cum Israeli-
tarum terram incoleremus, in eumque ibi adora-
bant: neque unquam ad deos peregrinos, qui in
ea regione habebantur, desciverunt, quod cæteri
gentiles nostri fecerunt. Quare vade, frater, fe-
liciter cum filio meo, & redite feliciter, adjuvante
Deo. Ego tibi in singulos dies drachinam sol-
vam, & victum ut filio. Quod si vos Deus opti-
minus maximus salvos reduxerit, istud ibi præmium

L 3

auge-

g) Deus quos vulneravit, eosdem sanat.

augebo. *Tobias.* Omitte timorem. Nam ego cum filio tuo, salvus cum salvo, & ibo & redibo. *Tobaeus.* Compara tibi, Tobia fili, quae ad profectionem sunt necessaria, & proficisci ceterum isto fratre. Deus omnipotens vos incolimes ducat & educat, & vobis hoc iter per diuinum Genii sui prosperet. *Tobias.* Valete, me parentes observandi. *Tobaeus.* Vale, & ambula prospere. *An.* Ohohohoh! *Tobaeus.* Quid fles? *An.* Rogas? Nihil ne vereris puerum abs te mittere, qui in oculis nostris obversando, nostram senectutem redderet leviorem? quasi vero non nos sine illo argento aliturus esset Deus noster. *Tobaeus.* Ne time foror; nam & prospere ibit, & incolumem ad nos reversum tu ipsa quis oculis aspicies. Deus ei noster Genius attribuet, qui ei iter bene fortunet, eumque salvum reducat. *An.* Eheu,

SENTENTIA.

Parentum est, filios docere pietatem. Priorum curam mandavit Deus genitis suis.

ASMODÆVS Tob. 6. 7.

ARGUMENTVM.

Raphael genius agit cum Tobia de descendendo in matrimonium, Sara, Raguelis filia. Deinde ubi ad Raguelem pervenerunt, fit matrimonium.

Raphael, Tobias, Raguel, Edna.

Jin tandem pervenimus Ecbatana, Tobia frater. Haec nocte diverteimur apud Raguelem.

